

ନାରୀମାତ୍ରା

କବିତା
ପଦମାତ୍ରା

প্রজাধিকারী মুনীন বৰকটকী

৫০.০০/-

নগেন শঙ্কীয়া

প্রতিষ্ঠান-বালক-বালিকা প্রতিষ্ঠান-বালক-বালিকা প্রতিষ্ঠান-বালক-
বালিকা প্রতিষ্ঠান-বালক-বালিকা প্রতিষ্ঠান-বালক-বালিকা

॥ জোড়াখণ্ড-বালক-বালিকা প্রতিষ্ঠান-বালক-বালিকা প্রতিষ্ঠান-বালক-বালিকা
॥ ২০০৪খণ্ড-বালক-বালিকা প্রতিষ্ঠান-বালক-বালিকা

॥ ১৯৭৬ জনস্তুতি-বালক-বালিকা প্রতিষ্ঠান-বালক-বালিকা
॥ প্রতিষ্ঠান-বালক-বালিকা প্রতিষ্ঠান-বালক-বালিকা

॥ জাতীয় জনস্তুতি-বালক-বালিকা প্রতিষ্ঠান-বালক-বালিকা
॥ জাতীয় জনস্তুতি-বালক-বালিকা প্রতিষ্ঠান-বালক-বালিকা

॥ কিটি ৫০,০০০ টাঙ্কু।

পূর্বাঞ্চল প্রকাশ
ও বা হা টা

১৯৭৩-১৯৭৪-১৯৭৫

PRANJADHIKARI MUNIN BORKOTOKY : A monograph on the life and works of Munin Borkotoky, a renowned writer and critic, by Nagen Saikia, to mark the Birth Centenary of Munin Borkotoky and published by Purbanchal Prakash, H.No.-2, Seujee Path, Dr. B. N. Saikia Road, Wireless, Dispur, Guwahati-781006, 18th October, 2015.

Rs. 100.00 only.

॥ প্রজ্ঞাধিকাৰী মুনীন বৰকটকী ॥

মুনীন বৰকটকীৰ জন্ম শতবার্ষিকী উপলক্ষ্যে প্রথিত্যশা লেখক-সমালোচকগৰাকীৰ
জীৱন আৰু কৰ্ম সম্পর্কে নগেন শইকীয়াৰ দ্বাৰা লিখিত ঐকিক গ্ৰন্থ।

॥ প্ৰকাশক : পূর্বাধৃত প্ৰকাশ, ঘৰ নং ২, সেউজী পথ, বায়াৰলেছ, গুৱাহাটী-৭৮১০০৬ ॥

॥ মুদ্ৰণ : আংগীক প্ৰেছ, গুৱাহাটী-৭৮১০০১ ॥

॥ প্ৰথম প্ৰকাশ : ১৮ অক্টোবৰ ২০১৫ ॥

॥ অঙ্কৰ বিন্যাস : অনন্যা চূড়ীয়া ॥

॥ বেটুপাত : অনুপম ভৰদ্বাজ ॥

॥ লেখকৰ দ্বাৰা সৰ্বস্বত্ত্ব সংৰক্ষিত ॥

॥ মূল্য : ১০০.০০ টকা ॥

ISBN : 978-81-7213-267-5

মুনীন বৰকটকী

জন্ম : ১৮ অক্টোবৰ, ১৯১৫

মৃত্যু : ৬ নৱেম্বৰ, ১৯৯৩

মুনীন বৰকটকী ন্যাস সমিতিৰ একাষাৰ

সু-প্ৰসিদ্ধ সাহিত্যিক-সমালোচক মুনীন বৰকটকীৰ পুণ্যস্মৃতিৰ পৰিয়ালে ১৯৯৪ চনত 'মুনীন বৰকটকী স্মাৰক ন্যাস' গঠন কৰে। বৰকটকীৰ পৰলোকপ্ৰাণ্মুৰি (৬ নৱেম্বৰ ১৯৯৩)ৰ পাছত ন্যাসে বিভিন্ন কাকত-আলোচনাত প্ৰকাশিত তেওঁৰ ভিন্নধৰ্মী লেখাসমূহ কেইবাগৰাকী কৃতবিদ্য সাহিত্যিক-সমালোচকৰ দ্বাৰা পৰ্যায়ক্ৰমে সম্পাদনা কৰাই প্ৰস্তুত প্ৰকাশ কৰি আছিছে। জীৱিত কালত 'বিস্মৃত ব্যতিক্ৰম' (১৯৮১) প্ৰষ্ঠখনৰ বাহিৰে বৰকটকীৰ কোনো প্ৰস্তুত প্ৰকাশ পোৱা নাছিল। তেওঁৰ জন্ম শতবৰ্ষৰ প্ৰাৰম্ভতে ড° হীৱেন গোহাঁইৰ সম্পাদনাত 'মুনীন বৰকটকী বচনাবলী' অসম প্ৰকাশন পৰিষদে প্ৰকাশ কৰে। আনহাতে মুনীন বৰকটকীৰ জীৱন, কৰ্ম আৰু তেওঁৰ সৃষ্টি প্ৰতিভাৰ বিষয়ে ১৯৯৪ চনত 'বিভিন্ন জনৰ দৃষ্টিত মুনীন বৰকটকী' আৰু ২০০৭ চনত 'প্ৰসংগ মুনীন বৰকটকী' প্ৰস্তুত প্ৰকাশ পায়।

ন্যাসে ১৯৯৫ চনৰ পৰা প্ৰতি বছৰে চলিছ বছৰৰ অনুৰূপ প্ৰতিশ্ৰুতিসম্পন্ন-প্ৰতিভাবন লেখক-লেখিকাসকলক উদ্গনি যোগোৱাৰ উদ্দেশ্যে মুনীন বৰকটকীৰ বঁটা আগবঢ়াই আছিছে। বৰকটকীয়ে প্ৰতিশ্ৰুতিসম্পন্ন লেখক-লেখিকাসকলক সততে উদ্গনি যোগাই আহিছিল। তেওঁৰ ইচ্ছা অনুযায়ী তেওঁৰে সম্বিত ধনেৰে ন্যাসে 'মুনীন বৰকটকী বঁটা' আগবঢ়োৱাৰ সিদ্ধান্ত লয়। উপ্রেখযোগ্য যে ১৯৯৫ চনৰ পৰা ২০১৪ চনলৈকে একচলিছ গৰাকী লেখক-লেখিকাই মুনীন বৰকটকীৰ বঁটা লাভ কৰিছে। প্ৰথ্যাত সাহিত্যিক-সমালোচক আৰু কৰিয়ে বঁটাৰ বাবে প্ৰস্তুত নিৰ্বাচন কৰে। এই ছেগতে ন্যাসৰ হৈ মই তেখেতসকলক কৃতজ্ঞতা জনাইছে। আমাৰ কাৰণে সন্তোষৰ কথা যে বঁটা প্ৰাপকসকলে পাছত অসমীয়া সাহিত্যৰ বিভিন্ন ক্ষেত্ৰত সুনাম অৰ্জন কৰিছে। সাহিত্য অকাদেমিৰ যুৱ সাহিত্য বঁটা আৰু অন্যান্য পুৰস্কাৰ লাভ কৰিছে। ন্যাসে আৰভণিৰ বছৰৰ পৰা ২০০৪ চনলৈকে মুনীন বৰকটকীৰ বঁটা প্ৰাপক ওঠৰ গৰাকীৰ নিৰ্বাচিত গঞ্জ, কৰিতা, প্ৰবন্ধ আদি ইংৰাজীলৈ অনুবাদ কৰাই 'Winners All' নামৰ প্ৰষ্ঠখনত সন্মিলিত কৰিছে। ভিন্ন ধৰ্মী লেখা কেইটি অনুবাদ কৰিছে অধ্যাপক প্ৰদীপ আচাৰ্য আৰু ড° মীনাক্ষী বৰকটকীয়ে।

মুনীন বৰকটকীৰ বঁটা প্ৰাপকৰ নাম প্ৰতি বছৰে ডিচেম্বৰ মাহৰ শেষত ঘোষণা কৰা হয়। বঁটা প্ৰদান অনুষ্ঠানটি সাধাৰণতে দুবছৰৰ মুৰে মুৰে গুৱাহাটীত গান্ধীৰ্ঘপূৰ্ণ পৰিৱেশত, নিৰ্দিষ্ট সময়ত আৰু শৃংখলাপূৰ্ণভাৱে অনুষ্ঠিত হয় কাৰণে সকলোৰে প্ৰশংসা লাভ কৰিবলৈ সমৰ্থ হৈছে। সাহিত্য-সমালোচনাৰ ক্ষেত্ৰত ৰাজ্যখনৰ বা ৰাজ্যখনৰ বাহিৰ বিশেষ খ্যাতি থকা ব্যক্তিৰ দ্বাৰা মুনীন বৰকটকীৰ বঁটা প্ৰদান কৰা

হয়। মুনীন বৰকটকীৰ শ্ৰদ্ধাৰ অনুষ্ঠানটি (১৯৯৪) চিন্তাশীল সাহিত্যিক, ৰাজনীতিবিদ
বিজয়চন্দ্ৰ ভাগৱতী, প্ৰথ্যাত বুৰঞ্জীবিদ ড° হেৰম্বকান্ত বৰপুজাৰী, সাহিত্য অকাডেমিৰ
প্ৰাক্তন সভাপতি, জ্ঞানপীঠ বাঁটা বিজয়ী ড° বীৰেন্দ্ৰ কুমাৰ ভট্টাচাৰ্য, বিশিষ্ট বুদ্ধিজীৱী,
কৃতী সমালোচক ড° ইৰেন গোহাঁই, প্ৰাক্তন সাংসদ অজিত কুমাৰ শৰ্মা প্ৰমুখে
গণ্যমান্য লোকসকল উপস্থিতি আছিল। বৰকটকীৰ বিভিন্ন দিশ সামৰি তেওঁলোকে
দিয়া ভাষণে সেই অনুষ্ঠানটিৰ গান্তীৰ্থ বঢ়াইছিল।

২০১৪ চনত মুনীন বৰকটকীৰ জন্ম শতৰ্ষ উপলক্ষে উদ্যাপন সমিতিৰ সভাপতি
যশস্বী নাট্যকাৰ-সাহিত্যিক অৰূপ শৰ্মাদেৱৰ উদ্যোগত বিভিন্ন কাৰ্যসূচী হাতত লোৱা
হয়। ইতিমধ্যে বৰকটকীৰ বিষয়ে এখন তথ্যচিত্ৰ বিশিষ্ট পৰিচালক প্ৰবীণ হাজৰিকাৰ
পৰিচালনাত নিৰ্মাণ কৰা হৈছে। ৰাষ্ট্ৰীয় পৰ্যায়ৰ এখন আলোচনা চক্ৰ গুৱাহাটীত আৰু
ডিঙ্গড় বিশ্ববিদ্যালয়ত সাহিত্য অকাডেমিৰ উদ্যোগত আন এখন আলোচনা চক্ৰ
অনুষ্ঠিত হয়। বৰকটকীৰ জন্মস্থান যোৰহাটৰ বালিগাঁৰত জন্ম শতৰ্ষৰ প্ৰথম উদ্ঘোখনী
অনুষ্ঠান বালিগাঁও শাখা সাহিত্য সভা আৰু বালিগাঁও সঞ্চিলনী নাট্য মন্দিৰে ন্যাসৰ
সহযোগত ২০১৪ চনৰ ১৮ অক্টোবৰত বিস্তৃত কাৰ্যসূচীৰে পালন কৰে। অসম প্ৰকাশন
পৰিবদ্ধ আৰু সদৌ অসম পুথি প্ৰকাশক আৰু বিক্ৰেতা সংস্থাই উত্তৰ পূব প্ৰদৰ্শনে
মুনীন বৰকটকীৰ জন্ম শতৰ্ষ উপলক্ষে দুখন আলোচনা চক্ৰ অনুষ্ঠিত কৰাৰ কাৰণে
আমি সন্তোষ পাইছো।

মুনীন বৰকটকীৰ জন্ম শতৰ্ষৰ লগত সংগতি বাখি শেষত তেওঁৰ বিষয়ে
এখন জীৱনী গ্ৰন্থ প্ৰকাশ কৰিবলৈ উদ্যাপন সমিতিয়ে সিদ্ধান্ত লয়। সমিতিয়ে প্ৰথিতযশা
সাহিত্যিক-সমালোচক, অসম সাহিত্য সভাৰ প্ৰাক্তন সভাপতি ড° নগেন শইকীয়াদেৱৰক
জীৱনী গ্ৰন্থখন বচনা কৰিবলৈ অনুৰোধ কৰে। বৰকটকীৰ স্নেহধন্য ড° শইকীয়াই
মুনীন বৰকটকীৰ ব্যক্তিত্ব বিভিন্ন দিশ সামৰি ‘প্ৰজ্ঞাধিকাৰী মুনীন বৰকটকী’ নামৰ
মূল্যবান গ্ৰন্থখন বচনা কৰি উদ্যাপন সমিতিৰ লগতে ন্যাসকো কৃতাৰ্থ কৰিলে। আমি
ড° শইকীয়াৰ ওচৰত কৃতজ্ঞ। গুৱাহাটীৰ পূৰ্বাঞ্চল প্ৰকাশৰ নবীন বৰৱাই গ্ৰন্থখন
নিখুঁতকৈ প্ৰকাশ কৰাৰ কাৰণে ন্যাসৰ হৈ শ্ৰীবৰুৱাক ধন্যবাদ জনাইছোঁ।

শেষত ন্যাসৰ বিভিন্ন কাম-কাজত সকলো প্ৰকাৰে সহায়-সহযোগিতা পাই থকা
কাৰণে সম্পাদক প্ৰমুখে সদস্যসকলকো ধন্যবাদ জনাইছোঁ।

ব্ৰহ্মকুণ্ঠলী প্ৰত্নতাৰী

সভানেত্ৰী, মুনীন বৰকটকী ন্যাস সমিতি

ব্যক্তিগত একাবাৰ

শ্ৰদ্ধেয় মুনীন বৰকটকীদেৱক কেতিয়া প্ৰথম লগ পাইছিলো আৰু কেতিয়াৰপৰা
সামৰিধ্য লাভ কৰিছিলো, কেতিয়াৰপৰাৰা ‘দাদা’ এই সম্বোধনৰে মাতিবলৈ আৰস্ত
কৰিছিলো সেই দিন, বাৰ, তাৰিখ মনত নাই, মনত আছে পথগছৰ শেষ আৰু যাঠিব
আৰস্তণিৰপৰাই তেখেতৰ লেখাৰ লগত লাহে লাহে পৰিচিত হোৱাৰ কথা।

মই অসম সাহিত্য সভাৰ সহকাৰী সম্পাদক হৈ থকাৰ সময়ত খদ্দৰৰ ধূতী-
পাঞ্জাৰী পৰিহিত, দীৰ্ঘদেহী কিঞ্চ সৌম্যভাৱ বিয়পি থকা মুখমণ্ডলৰ, সন্তোষ খোজ-
কাটলৰ এই মানুহজনৰ লগত ব্যক্তিগতভাৱে পৰিচিত হোৱাৰ কথা। এই পৰিচয়
লাহে লাহে কিছু ঘন হৈছিল। এই কথাও গম পাইছিলো যে যদিও বীৰেন্দ্ৰকুমাৰ
ভট্টাচাৰ্য-সম্পাদিত ‘ৰামধনু’ৰ বুকুতে যুগৰ আধুনিক অসমীয়া সাহিত্যৰ
প্ৰকাশ আৰু বিকাশ আৰস্ত হৈছিল, এই আধুনিকতাৰ ধ্যান-ধাৰণাৰ উৎসো উলিয়াই
দিয়াত অন্যতম ঘাই ভূমিকা প্ৰহণ কৰা মানুহজন আছিল মুনীন বৰকটকী।

১৯৭৩ খ্ৰীষ্টাব্দত মই অসম সাহিত্য সভাৰ প্ৰধান সম্পাদকৰ দায়িত্ব লোৱাৰ
পিছত অসমৰ প্ৰথম ‘লেখক-শিবিৰ’টোৰ পৰিকল্পনা কৰি বছৰটোৰ শেহৰফালে
সাদিনজুৰি সভাৰফালৰপৰা এই শিবিৰৰ আয়োজন কৰা হৈছিল। স্বাধীনতাৰ লাভৰ
পিছৰ পঁচিছ বছৰৰ অসমীয়া সাহিত্যৰ আটাইকেউটা ধাৰাৰ নিবাচিত যাঠিজন লেখকক
নিজৰ নিজৰ বচনা-সম্পর্কে কৰা প্ৰক্ৰিয়া উত্তৰ বিচৰা হৈছিল এই শিবিৰত। সঞ্চালক
আছিল অসমীয়া ভাষা-সাহিত্য-সংস্কৃতিৰ প্ৰথিতযশা পণ্ডিত ডঃ মহেশ্বৰ নেওগ।
সমালোচনা সাহিত্য-সম্পর্কে ক’বলৈ নিমন্ত্ৰণ কৰি আনিছিলোহিঁক শ্ৰীযুত মুনীন
বৰকটকীড়াজীৱীক। তেখেতৰ বক্তব্যই সমষ্টি বিয়ৱাটোৰ ওপৰত এক নতুন আলোকপাত
কৰিলে। ব্যক্তিনিষ্ঠ উত্তৰ, কিঞ্চ বস্তুনিষ্ঠ বিচাৰ—এয়ে আছিল তেখেতৰ বক্তব্যৰ
প্ৰধান বৈশিষ্ট্য। ইয়াৰ পিছৰ বছৰ অৰ্থাৎ ১৯৭৪ খ্ৰীঃত মঙ্গলদৈত বহা অসম সাহিত্য
সভাৰ অধিবেশনৰ লগত আয়োজিত সাহিত্য-আলোচনা-চক্ৰৰ বাবে বাছনি কৰা
‘অসমীয়া সাহিত্যঃ ঐতিহ্য আৰু আধুনিকতা’ৰ সমস্যা’ বিষয়-সম্পর্কে আলোচনাচক্ৰৰ
সভাপতিস্বৰূপে ভাষণ দিবলৈ তেখেতক নিমন্ত্ৰণ কৰি নিয়া হৈছিল। এই ভাষণখনো
চিন্তাকৰ্ষক আৰু চিন্তাকৰ্ষক ভাষণ আছিল। তেখেতৰ এই দুয়োখন ভাষণেই তেখেতৰ
‘বচনাৱলী’ত মৰণোত্তৰভাৱে প্ৰকাশিত হৈছে।

চৰকাৰী চাকবিবপৰা অৱসৰ লৈ গুৱাহাটীৰ শিলপুখুৰীৰ পঞ্চৰটীত থকা তেখেতৰ বাসভৱনলৈ সময় আৰু সুবিধা পালে গৈ মাত লগাই আহিছিলোঁ, অৱশ্যে সেৱেঙাকৈ। ১৯৮৮ খ্ৰীঃত মই আমেৰিকালৈ গৈ ঘূৰি আহি তিনিদিনীয়া ‘অগ্রদুত’কাকতত লিখা মোৰ ভ্ৰম-কাহিনীৰ কিছু অংশ বোধকৰেো লাইত্ৰেৰীত তেখেতে চকু ফুৰাবলৈ পাইছিল। মোক লগ পোৱাৰ সময়ত, “তোমাৰ আমেৰিকা ভ্ৰমণৰ লেখাটো আকৰ্ষণীয় হৈছে” বুলি কোৱা কথাকেইটা মোৰ কাগত এতিয়াও বাজি আছে। মোৰ এই ভ্ৰম-কাহিনী কিতাপ হৈ ওলোৱাৰ পিছত মই তেখেতৰ ঘৰলৈ গৈ এটা কপি দি দৈ আহিছিলোঁ। কিতাপখন পঢ়াৰ পিছত তেখেতে মোলৈ ইনলেগু কাৰ্ডত লিখা চিঠিখন মোৰ বাবে এটি ডাঙৰ পুৰস্কাৰ বুলি মই এতিয়াও জ্ঞান কৰোঁ। সেই চিঠিখন তেখেতৰ মৃত্যুৰ পিছত অধ্যাপক উপেন্দ্ৰ বৰকটকীয়ে সম্পাদনা কৰা ‘প্ৰসংগঃ মুনীন বৰকটকী’ত অন্তৰ্ভুক্ত কৰি থৈছে। মোৰ ‘অপাৰ্থিৰ পাৰ্থিৰ’ নামৰ গঞ্জসংকলনটোও তেখেতৰ হাতত এবাৰ দি আহিছিলোঁ। কিছু দিনৰ পিছত তেখেতে ‘চেননা-শ্ৰেষ্ঠী আংসুকৰ বৈশিষ্ট্যপূৰ্ণ প্ৰকাশঃ ন-ধৰণৰ গল্প’ শিৰোনামেৰে ‘তিনিদিনীয়া বাতৰি’ত এটি সুনীৰ্ধ সমালোচনা লিখে। এই লেখাটিও মোৰ বাবে যদিৰে এখন মূল্যায়ন প্ৰমাণ-পত্ৰ বুলি ভাবোঁ, তেনেদেৰেই দিক্-দৰ্শনকাৰী লেখা বুলি ও ভাবোঁ। মোক আৰু এটা কথাই মুঞ্চ কৰিছিল। মই তেখেতক দুয়োখন কিতাপ দুটা সময়ত দিওঁতে কেতিয়াও সেই বিষয়ে লিখিবলৈ অনুৰোধ কৰা নাছিলোঁ। তেখেতৰ দৰে এগৰাকী বয়োজেষ্ট সমালোচকে নিজাৰীয়াকৈ লিখাৰ বাবে মই সঁচাকৈ কৃতজ্ঞতা অনুভৱ কৰিছিলোঁ। কনিষ্ঠতৰ প্ৰতি তেখেতৰ এই লেখাৰ মাজেদি প্ৰকাশিত হৈছিল অভিভাৱক তথা জ্যেষ্ঠৰ সদিচ্ছা আৰু শুভেচ্ছাৰ।

এই মানুহগৰাকীয়ে নিজৰ লেখা সংকলন কৰাৰ কোনো যত্ন কৰা নাছিল। জীৱিতকালত প্ৰকাশিত ‘বিস্মৃত ব্যক্তিৰ শিৰোনামৰ গ্ৰন্থখনিৰ পিছত ‘বন্দিত বৰেণ্য’ আৰু ‘অন্তৰ আৰু অন্তৰীক্ষ’ মৰণোত্তৰভাৱে প্ৰকাশিত হয়। এই তিনিখন গ্ৰন্থৰ উপৰিও তেখেতৰ সমালোচনামূলক পঁয়ত্ৰিখন বচনা, তেখেতৰ বাৰটা চুটিগল্প, পাঁচটা কবিতা আৰু এখন একাংকিকা ২০১৪ খ্ৰীষ্টাব্দত, অৰ্থাৎ তেখেতৰ জন্ম-শতবাৰ্ষিকী অনুষ্ঠানৰ আৰম্ভণিৰ সময়ত ‘অসম প্ৰকাশন পৰিষদে’ ডঃ হীৱেন গোঁহাইৰ পাণ্ডিত্যপূৰ্ণ ‘পাতনি’ সম্বন্ধিতে প্ৰকাশ কৰি উলিয়াইছে।

ডঃ গোঁহায়ে আৰম্ভতেই লিখিছে, “তেওঁৰ জীৱনকালত তেখেতে সেই স্বীকৃতি নাপালেও আজি এই কথা পৰিষ্কাৰ হৈ পৰিষে যে মুনীন বৰকটকী আছিল বিংশ শতাব্দীৰ অসমৰ এগৰাকী মানৱতাবাদী মনীষী। বেজবৰুৱাৰ পৰা বাণী কাকতিলৈকে আমাৰ সাহিত্যৰ অগ্রন্যায়কসকলৰ মানৱতাবাদ আধাৰ আছিল এক আধ্যাত্মিক উপলক্ষি আৰু ভৱসা। কিন্তু মুনীন বৰকটকী সেই ধৰণৰ ধৰ্মীয় বিশ্বাসৰ পৰা কিছু দূৰত

আৱস্থান লোৱা, স্বনিৰ্ভৰ মানৱাদ্যাৰ প্ৰতি আহাৰ বখা চিন্তাবিদ। সেই দৃষ্টিভঙ্গীৰ পৰাই তেখেতে সমাজ আৰু সাহিত্য অৱলোকন কৰিছিল। সকলো পৰাজয়, আশা ভংগ, ব্যৰ্থতাৰ পিছতো মানুহ কেৱল জন্মৰ দৰে জীৱাই নাথাকে; নিজৰ এক মহত্ত্বৰ উন্নবণ্ণৰ প্ৰতি নিজকে উৎসৱ কৰিব পাৰে। এয়েই বৰকটকীৰ মতে মনুষ্যত্বৰ সাৰ্থক স্বৰূপ।” ধৰ্মীয় বিশ্বাসৰপৰা কিছু দূৰ থাকিলৈও দৈৰ্ঘ্যৰ বিশ্বাস হয়তো আছিল। তাৰ পৰিচয় ব্যক্তিগত চিঠি-পত্ৰত বিৰাঙ্গি ওলোৱা দেখা যায়। অৱশ্যে তেখেতে কিন্তু মূলতঃ যে তেখেতে মানৱতাবাদী সেই কথা সন্দেহাতীতভাৱে গ্ৰহণীয়।

ইতিমধ্যে বৰকটকীৰ স্মৃতিত এখন ন্যাস সমিতিৰ সভাপতিস্বৰূপে সমিতিক আৱাৰি ধৰি বাছিছে শ্ৰদ্ধেয় বৰকটকীৰ পঞ্জী, এগৰাকী সমাজ সচেতন ব্যক্তি, একালৰ বাজনৈতিক নেতৃৱ শ্ৰীযুতা বেণুকা দৈৰীবৰকটকীয়ে আৰু লগত আছে বৰকটকী দম্পতীৰ একমাত্ৰ বিদূষী কল্যা শ্ৰীমতী মীনাক্ষী বৰকটকী বচেৱায়ে। বৰকটকীৰ অতিশয় ঘন সামিধ্য লাভ কৰেুৱা, এই সমিতিৰ অন্যতম ধৰণীস্বৰূপ অধ্যাপক উপেন্দ্ৰ বৰকটকী হ'ল ন্যাস সমিতিৰ সম্পাদক। উল্লেখযোগ্য যে এই ন্যাস সমিতিৰ দ্বাৰা আয়োজিত মুনীন বৰকটকীৰ জন্ম শতবাৰ্ষিকী-উদ্যাপন সমিতিৰ সভাপতি হ'ল আধুনিক অসমীয়া নাটকক এটা বিশিষ্ট নতুন মাত্ৰা দান কৰেুৱা নাট্যকাৰ, এগৰাকী কথাশঙ্গী, এগৰাকী কৰি শ্ৰীযুত অৰূপ শৰ্মাডাঙ্গীয়া।

এই ন্যাস সমিতিয়ে গ্ৰন্থ প্ৰকাশৰ উপৰিও চল্লিশ বছৰ অনুদৰ্ভৰ লেখক-লেখিকাৰ গ্ৰন্থৰ বাছনি কৰি প্ৰত্যেক বছৰে একোটি বাঁটা প্ৰদান কৰি আহিছে। কিন্তু এই ব্যক্তিগৰাকীৰ জীৱন-পৰিচয়মূলক গ্ৰন্থ প্ৰকাশিত হোৱা নাছিল।

মুনীন বৰকটকী স্মাৰক ন্যাসে মুনীন বৰকটকীৰ বিষয়ে এখন পৰিচয়মূলক গ্ৰন্থ লিখিবৰ বাবে কি তথ্য আৰু যুক্তিৰ আধাৰত মোৰ নাম প্ৰস্তাৱ কৰিলে মই নাজানো। মই জানো যে এনে এটা কামৰ বাবে মোৰ যোগ্যতা আৰু অৰ্হতা এটাও নাই; বৰং মই ভাবোঁ এই দায়িত্ব অৰ্পিত হ'ব লাগিছিল অধ্যাপক উপেন্দ্ৰ বৰকটকীৰ দৰে ঘন সামিধ্য লাভ কৰা ব্যক্তিৰ ওপৰত। মুনীন বৰকটকী মানুহজনৰ প্ৰতি থকা মোৰ গভীৰ শ্ৰদ্ধাৰ নিমিত্তে এই প্ৰস্তাৱ প্ৰত্যাখান কৰিব নোৱাৰিবলৈ নোৱাৰা শিল দাঙি ল'বলৈ যত্ন কৰাৰ ফল হ'ল ‘প্ৰজ্ঞাধিকাৰী মুনীন বৰকটকী’। মই জানো, মোৰ এই কাম একপ্ৰকাৰ ‘দোলাৰ নামত শিকিয়াত যোৱা’ৰ তুল্য। এতক্ষেত্ৰে ‘পথীসৰ উৰৈ যেন পথা অনুসাৰে’ অপৰাধী কৰি মাধৱ কন্দলিৰ এই উপমাটি মনত বাখিবলৈ সকলোটিকে অনুৰোধ জনালোঁ। এই সকল পুৰুখিন লিখাৰ সময়ত বৰকটকীৰ ছপা হৈ ওলোৱা তিনিখন কিতাপৰ বাহিৰে আৰু উপেন্দ্ৰ বৰকটকীয়ে সম্পাদনা কৰা ‘বিভিন্নজনৰ দৃষ্টিত মুনীন বৰকটকী’ আৰু ‘প্ৰসংগঃ মুনীন বৰকটকী’ এইকেইখন গ্ৰন্থৰ বাহিৰে কোনো সমল হাতত নাছিল। দৰাচলতে ন্যাস সমিতিৰ আগ্রহ আৰু মুনীন বৰকটকীৰ

প্রতি আন্তরিক শ্রদ্ধা থকাব বাহিরে তেখেতৰ বিষয়ে থাকিবলগীয়া তথ্যপাতিৰ ক্ষেত্ৰত
মই আছিলোঁ কপৰ্দক শূন্য। মই জানিছিলোঁ মোক যদি সহায় কৰিব পাৰে অধ্যাপক
উপেন্দ্ৰ বৰকটকীয়ে কৰিব পাৰিব। তেখেতৰ লগত যোগাযোগ কৰাৰ পিছত তেখেতৰ
সংগ্ৰহত থকা চিঠি-পত্ৰ সমৰিতে বৰকটকীয়ে বাতৰিকাকতলৈ লিখা চিঠি-পত্ৰ আৰু
কিছু প্ৰবন্ধৰ টুকুৰাও মোলৈ অনুগ্ৰহ কৰি পঠাই দিলৈ। তদুপৰি, বৰকটকীৰ জন্মস্থান
বালিগাঁৰত আয়োজন কৰা শতবাৰ্ষিকী অনুষ্ঠানৰ সময়ত স্থানীয়ভাৱে প্ৰকাশ কৰা
স্মাৰক-গ্ৰন্থখনিও সেই অনুষ্ঠানৰ মাননীয় সভাপতিডাঙৰীয়াই মোৰ অনুৰোধ বক্ষা
কৰি পঠাই দিলৈ। মই এখেতসকলৰ ওচৰত যথাৰ্থতে খণ্ণি। তদুপৰি, ২০১৪ খ্ৰীষ্টাব্দৰ
শেষৰফণালৈ অসম প্ৰকাশন পৰিষদে প্ৰকাশ কৰা ‘মুনীন বৰকটকীৰ বচনাবলী’খনি মই
২০১৫ খ্ৰীষ্টাব্দৰ জুন মাহতহে সংগ্ৰহ কৰি আনিলোঁ। এতেকে ‘প্ৰজ্ঞাধিকাৰী মুনীন
বৰকটকী’ গ্ৰন্থখনিট যিথিনি প্ৰহণীয় উপাদান আছে সেইখনিব বাবে এইসকলৰহে
প্ৰশংসা প্ৰাপ্য; ততটিৰ দায় মোৰ ওপৰত।

১৮ অক্টোবৰ, ২০১৫

নগেন শঙ্কুৰাম

সূচীপত্ৰ

জীৱন বৃত্ত	১৩-২৩
• আৰত্তণি	১৩
• বৎসলতিকা আৰু পাৰিবাৰিক ঐতিহ্য	১৫
• মুনীন বৰকটকীৰ শৈশ্বৰ আৰু শিক্ষা জীৱন	২০
• মুনীন বৰকটকীৰ কৰ্মজীৱন	২২
মানুহজন	২৪-৪২
• সামাজিক মানুহজন	২৪
• পাৰিবাৰিক জীৱনৰ মানুহজন	২৬
• বিভিন্নজনৰ দৃষ্টিত মানুহজন	৩৪
মুনীন বৰকটকীৰ মনোজগত	৪৩-৬৭
• প্ৰিয় বিষয়	৪৩
• প্ৰিয় গ্ৰন্থ আৰু লেখক	৪৮
• ঐতিহ্য আৰু আধুনিকতা	৫৪
• দৃষ্টিভঙ্গী	৬২
মুনীন বৰকটকীৰ প্ৰতিভা	৬৮-৭৩
• সৃষ্টিশীল প্ৰতিভা	৬৮
• অনুদৃষ্টি : বিচাৰ আৰু সিদ্ধান্ত	৭১
বচনা-বৈশিষ্ট্য	৭৪-৭৯
• বিষয়	৭৪
• ভাষা আৰু প্ৰকাশভঙ্গী	৭৫
• থোৰতে সাংবাদিক বৰকটকী	৭৮
উপসংহাৰ	৮০-৮১
• কৃতি আৰু কৃতিত্ব	৮০
পৰিষিষ্ট	৮২-১০১
• মুনীন বৰকটকীৰ বচনাসভাৰ	৮২
• মুনীন বৰকটকীৰ চিঠিৰ চানেকি	৮৭
• মুনীন বৰকটকীৰ হস্তাক্ষৰৰ চানেকি	৯৬
• বাতৰি কাকতলৈ লিখা ইংৰাজী চিঠিৰ চানেকি	৯৮